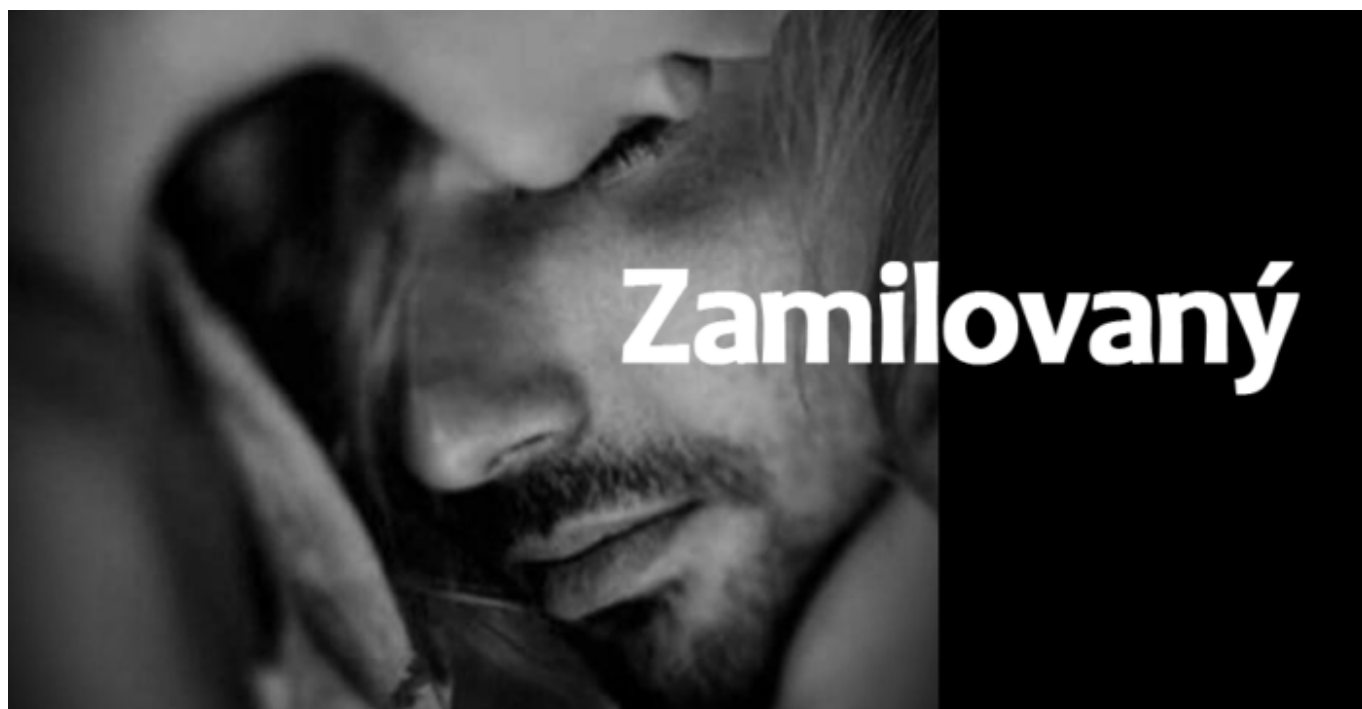

Zamyšlení: 76. Zamilovaný

Zamyšlení Zamilovaný – o citech, důvěře, o víře a zkouškách, které provázejí každou generaci.

Zamyšlení

Zamilovaný

Jak úplně jinak jsem dorazil do Cháran než Eliezer, služebník mého dědečka! Když tam on hledal nevěstu pro mého otce, přišel s doprovodem a velbloudy, naloženými dárky pro rodinu a šperky pro nevěstu. Já jsem uprchlík, přišel jsem pěšky a s prázdnýma rukama, odkázaný na milost a nemilost rodině, kterou jsem nikdy neviděl.

Lidé, které potkávám na cestách, mi říkají, že už to nemám daleko. Přišel jsem ke studni na otevřeném poli, která je pokryta velkým kamenem. Povalují se tam tři pastýři, kteří mají své ovce kolem studně utábořené, je to neobvyklé za bílého dne. Nechtějí je dnes pást? Zdravím je a ptám se, odkud jsou. „Z Cháran.“ Takže už jsem skoro tam! „Znáte Lábanu, syna Náchora?“ „Samozřejmě ho známe!“ „Víte, jak se má?“ „Je v pořádku! – Ale podívej se, támhle jeho dcera Ráchel právě přichází s ovce!“

Moje srdce začíná divoce cválat. Z dálky vidím, jak k nám kráčí mladá pastýřka ladné postavy a za ní stádo.

„Proč už sbíráte stádo během dne?“ Pokračuji v rozhovoru. „Napojte své ovce a vyvedte je znovu na pastvinu!“

„Vždycky tady nejprve shromáždíme všechna stáda, pak společně odvalíme kámen ze studny a napojíme ovce.“

Tito lidé jsou zvláštní. Poměřuji očima kámen a zároveň se snažím mít na očích i Ráchel. Nyní je čas. Musím se jí ukázat, že jsem schopný a připravený pomoci. Nezískala takhle tehdy moje matka srdce

mého otce? Seberu všechnu svou sílu, odvalím kámen ze studny a napojím ovce Lábana, mého strýce.

Ráchel se zvědavě dívá na to, co tento cizinec dělá. Vykročím k ní s bušícím srdcem. „Jsem Jákob, synovec tvého otce, syn jeho sestry Rebeky.“ V její tváři se zračí překvapení, otevřenost, vstřícnost. Je to velmi příjemný pohled, ta její tvář! Zdravím ji polibkem na pravou a levou na tvář a cítím, jak mě zaplavuje rozkoš.

Říká, že o mě slyšela od tety Rebeky, její otec bude šťastný. A pak uteče a nechá stádo v mé péči. Krátce nato se vrací se starším mužem, který se představí jako Lában a srdečně mě přivítá.

První dny v Cháran jsou plné štěstí. Odpočívám po náročné cestě, rozhlížím se po domě, na dvoře a ve městě a snažím se být užitečným, kdekoli mohu. Lában chová brav – o tom vím.

Novinkou je pro mě městský život s písaři a hostinci, kněžími a holiči, obchodníky a výpravami karavan. Městské brány se strážci, pravidla, která v mém starém životě neexistovala.

Nový je také život pod jednou střechou s mladými dívkami, mou přitažlivou sestřenicí Ráchel a méně hezkou Leou, jejíž vzhled je pro mě dost odpuzivý. Ráchel by byla ženou mých snů. Ale copak bych já mohl někdy zaplatit cenu za nevěstu? Můj otec je bohatý, ale je daleko.

Lában sám po čtyřech týdnech navrhuje řešení: Měl bych pro něj pracovat za mzdu. Domluvíme se, že mu budu sloužit jako služebník po dobu sedm let a moje „odměna“ bude Ráchel.

Ráchel! Jsem zamilovaný. Zaplavuje mě takový pocit, že pro ni dokážu všechno! Mám před sebou jeden cíl: mít manželku a děti! Každý den ji vidím před sebou, její úsměv mi dodává odvahu, hrdě si ji pro sebe nazývám svou nevěstou.

Ach, kdybych znal budoucnost a to, co se ukrývá za přátelským chováním mého strýce..

Celý příběh najdete v [Genesis 29](#)

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika nebo facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů](#)